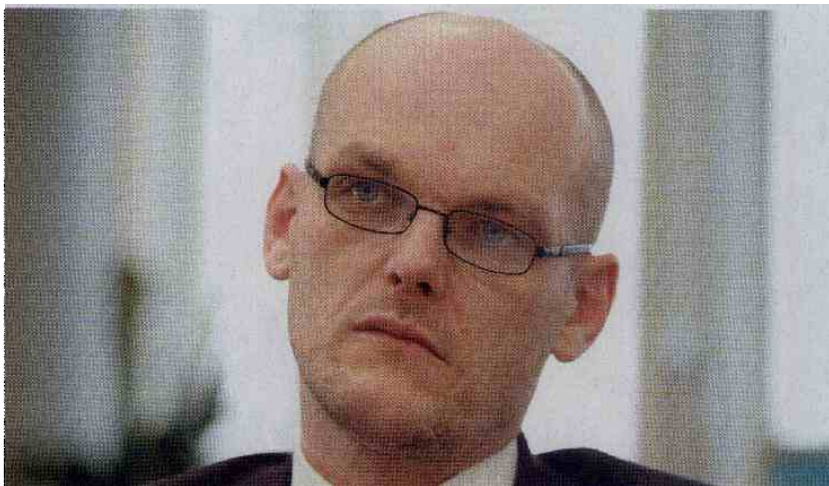

ime tedna: GORAN KLEMENČIČ

Goran Klemenčič je bil do konca maja lani namestnik notranje ministrice in predsednice LDS Katarine Kresal. Predavatelj na ljubljanski fakulteti za varnostne vede in mož znane odvetnice Nine Zidar Klemenčič, takrat ni želel pojasniti, zakaj je zapustil ministrico in sošolko na pravni fakulteti. Dejal je, da bo razlog za njegov odstop ostal skrivnost med njim in ministrico, a dal hkrati vedeti, da predvsem zaradi izgube verodostojnosti ministrice. »Na novi funkciji se lahko izkaže že kar na primeru najema stavbe za Nacionalni preiskovalni urad,« smo zapisali ob njegovem imenovanju za predsednika protikorupcijske komisije. To se je tudi zgodilo, njegova pojasnila ob izdaji načelnega mnenja, zaradi katerega je bila Kresalova primorana odstopiti, pa so nedvoumno potrdil sum, da sta se z ministrico razšla prav zarada najema stavbe na Dimičevi ulici 16.

Goran Klemenčič je uresničil še eno napoved in državljanom ponudil računalniško podprt pregled, s katerimi podjetji poslušajo državni organi in koliko so nekatera podjetja v milosti tega ali onega političnega tabora. Po supervizorju je tako sredi prejšnjega tedna poskrbel za orodje za vpogled v izdatke javnih ustanov. Komisija je s tem, kot so zapisali, javno osvetlila tok denarja med javnim in zasebnim. S tem se povečuje odgovornost nosilcev javnih funkcij za smotrno in učinkovito porabo javnih sredstev, omogoča argumentirano razpravo o sprejetih in načrtovanih investicijah ter zmanjšuje tveganja za slabo upravljanje, zlorabo oblasti, predvsem pa omejuje sistemske korupcije, ne-

pošteno konkurenco in klientelizem. Tako menijo v komisiji, njen predsednik pa se je premalo slišal, ko je opozarjal, da bo njegov veliki brat, kot so ga poimenovali, šel najprej skozi obdobje fascinacije, voajerizma in ustvarjanja afer. »Naslednji korak bo gotovo razočaranje v enem delu in tudi kakšen poskus diskreditacije projekta, kar se dogaja že danes. V tretji fazi bomo začeli dosegati naš cilj, transparentnost in pot v normalnost.«

Problem korupcije v Sloveniji je sistemske narave, opozarja Klemenčič. Pomemben del javnega denarja upravljajo v podjetjih, ki so ustanovljena z zakonom o gospodarskih družbah in ne poslujejo na trgu po državnem računu. »Komisija si želi vpogled tudi v ta tok javnega denarja, vendar nima teh pooblastil. To lahko nekoliko stori le vlada. V komisiji največ postopkov v tem trenutku vodimo glede korupcijskih tveganj prav v takih podjetjih. Računsko sodišče in državna revizijska komisija sta že večkrat opozarjala in bila pri tem preslišana, da je velik odstotek javnega denarja v teh podjetjih. Ne revidira jih računsko sodišče in niso zavezana poslovanju po zakonu o javnem naročanju.«

Čeprav je bila opozicija ob njegovem imenovanju zadržana ali mu je nasprotovala, si je po slabem letu pridobil njeno zaupanje. V oblastnih strankah so lahko manj zadovoljni, a so tiho. Ne vsi, poslanec SD Luka Juri ga sprašuje, ali ni bil tudi on vpleten v afero, s katero je komisija spodnesla Kresalovo. Z napovedano tožbo mu odkrito nasprotuje le predsednica LDS. Po najemu stavbe NPU je to njena druga velika politična napaka. Ne bi je bila storila, če bi predsednik KPK ne bil »njen« Klemenčič.

IVAN PUC

Izjave o Goranu Klemenčiču:

JOŽE MENCINGER, ekonomist: »Supervizor je le še ena od nepremišljenih in za slovenijo škodljivih domislic. Vse skupaj spominja na čase, ko so zažigali čarovnice ali iskali razredne sovražnike.

Sodelovanje ljudstva je bilo v obeh primerih zaželeno. Z razkrivanjem 'krivcev' za stiske prebivalstva komisija žal le še utrjuje zatoholo in preganjavično ozračje.«

ZMAGO JELINČIČ, predsednik SNS: »Končno je KPK oziroma sploh kateri nadzorni organ dobil vodstvo, ki spoštuje pravne predpise, deluje neodvisno in dejansko uresničuje poslanstvo institucije, ki jo vodi. Gospod Goran Klemenčič, izrekamo vam čestitke in pohvale za vzpostavitev spletne aplikacije, ki jo lahko štejemo za začetek urejanja grozljivih razmer.«

ŽIGA TURK, predsednik odbora SDS za razvoj pri strokovnem svetu: »Menimo, da gre za enega od najpomembnejših dosežkov KPK. Aplikacijo pa razumemo kot prvi korak, ne samo k zmanjševanju korupcije, klientelizma in ugrabitve države, ampak predvsem korak k bolj racionalnem trošenju denarja, ki so ga državi zaupali davkoplačevalci.«

